

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków dnia 13 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Żukowski

Protokolant: starszy protokolant Marzena Stępkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015 r. w Krakowie

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko I. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. C. na rzecz powoda J. T. kwotę 45.587 zł. 26 gr. (słownie: czterdzieści pięć tysięcy pięćset osiemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 6 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od powoda J. T. na rzecz pozwanej I. C. kwotę 843 zł. 49 gr. (słownie: osiemset czterdzieści trzy złote czterdzieści dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. nakazuje ściągnąć od powoda J. T. z roszczenia zasądzonego w pkt I sentencji na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 3665 zł. 68 gr. (słownie: trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem części opłaty od pozwu nie obciążającej pozwanej,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanej I. C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 2279 zł. 32 gr. (słownie: dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem nieobciążającej powoda części opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 kwietnia 2012 r. powód J. T. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. C. kwoty 118.891 zł. 95 gr. z ustawowymi odsetkami od dnia 4 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Na uzasadnienie podał, że pozwana wprowadziła powoda w błąd co do możliwości uzyskania dotacji od Starostwa (...) i zawarcia umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia i skłoniła powoda do zakupienia sprzętu rehabilitacyjnego w firmie (...) sp. z o.o. za kwotę 84857 zł. i (...) S.A. o wartości 61752,38 zł. Umowa z Narodowym Funduszem Zdrowia okazała się być nieautentyczna. Pozwana podszywała się pod starostę (...) J. K. i przesłała pozwanemu fikcyjne potwierdzenie przelewu na kwotę 84857 zł. zapłaty ze strony starostwa na rzecz (...) sp. z o.o. Pozwana działała w celu otrzymania wynagrodzenia miesięcznego w kwocie 10.000 zł. jako dyrektor w przedsiębiorstwie należącym do powoda.

Dotacja na zakup sprzętu w rzeczywistości nie została udzielona a powód nie posiadał środków na zapłatę ceny, co skutkowało wytoczeniem powództwa przeciwko powodowi przez sprzedawców i wszczęciem przeciwko powodowi postępowań egzekucyjnych.

Na dochodzone odszkodowanie składają się kwoty :

- 73304,69 zł. stanowiąca 50% należności głównej wobec sprzedawców sprzętu, gdyż powód zakłada, że zajęty w toku egzekucji sprzęt może zostać zbyty za około 1/2 ceny nabycia,
- 7016,09 zł. odsetek wobec (...) S.A. na dzień 16.09.2011 r.
- 13116,80 zł. odsetek wobec (...) sp. z o.o. na dzień 22.08.2011 r.
- 5471,22 zł. kosztów procesów,
- 900 zł. kosztów zastępstwa w egzekucji,
- 3600 zł. kosztów zastępstwa procesowego,
- 15398,40 zł. opłaty egzekucyjnej,
- 84,75 zł. wydatków gotówkowych.

W złożonej w dniu 13 czerwca 2012 r. (k. 117) odpowiedzi na pozew pozwana oświadczyła, że nie uznaje żądań powoda i nie ma wobec powoda zobowiązań finansowych.

W uzasadnieniu zaprzeczyła aby miała zostać dyrektorem w firmie pozwanego, aby dostarczyła umowę z NFZ. Zarzuciła, że pozwany pożyczal od niej pieniądze a na zakupionym sprzęcie wykonywał swoją działalność.

W piśmie z dnia 10 września 2012 r. (k. 125) powód zaprzeczył aby korzystał ze sprzętu zakupionego w (...) sp. z o.o. i w (...) S.A.

W piśmie z dnia 27 września 2013 r. (k. 261) pozwana pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko i dodatkowo wskazała, że jej zachowanie nie nosiło cech bezprawności. Nie doszło też do wyrządzenia szkody z uwagi na fakt, że zakupione urządzenia cały czas stanowią własność powoda, a roszczenie o zapłatę 50% ceny ich zakupu opiera się jedynie na hipotetycznych przewidywaniach co do wysokości kwot możliwych do uzyskania w toku przyszłej licytacji. Wskazała, że powód winien uwzględnić korzyści, które osiągnął użytkując zakupiony sprzęt.

Bezsporne w sprawie były następujące okoliczności:

J. T. i I. C. poznali się w 2009 r. w Centrum Medycznym (...) Sp. z o.o. w K., gdzie pozwana pełniła funkcję dyrektora. Powód prowadził wówczas jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą T. T. (...) – J. T. w postaci gabinetu rehabilitacyjnego przy ul. (...) w K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 14 września 2009 r. (...) sp. z o.o. reprezentowane przez dyrektora I. C. zawarły umowę o współpracy przy świadczeniu usług zdrowotnych, w tym rehabilitacyjnych. W ramach zawartej umowy powód realizował w swoim gabinecie zabiegi rehabilitacyjne zlecane przez Centrum Medyczne (...) Sp. z o.o. Nadto w dniu 1 marca 2010 r. strony zawarły umowę o dzieło, w ramach której pozwana miała prowadzić wykłady z profilaktyki zdrowia, za co otrzymała wynagrodzenie w kwocie 7200 zł.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, częściowo zeznania pozwanej I. C. – k., umowa o współpracy z 14.09.2009 r. – k. 17-19, umowa o dzieło z 1.03.2010 r. – k. 19, rachunki – k. 21-25

Pozwana przedstawiała się jako lekarz medycyny - patomorfolog, co wzbudziło zaufanie powoda. W trakcie spotkań z powodem pozwana namawiała go do rozwoju jego gabinetu rehabilitacyjnego i przekształcenia go w niepubliczny zakład opieki zdrowotnej. Przekonywała, iż posiada rozległe wpływy w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz w Starostwie Powiatowym w K.. W szczególności powoływała się na bardzo dobre kontakty ze Starostą Powiatu (...) – J. K., J. T. i I. C. ustnie ustalili, że podejmą działania celem rozbudowania i rozwinięcia gabinetu powoda, w pierwszej kolejności polegające na uzyskaniu dotacji z Funduszu Pracy. Z uzyskanych w ten sposób środków miał zostać sfinansowany zakup sprzętu do rehabilitacji onkologicznej i kardiologicznej. Nadto strony zamierzały ubiegać się o kontrakt z NFZ a także o dotację z (...) Agencji (...) na zakup nowej siedziby oraz celem częściowego pokrycia kosztów zakupu sprzętu. Strony zamierzały razem prowadzić jeden gabinet, który w przyszłości miał zostać przekształcony w niepubliczny zakład opieki zdrowotnej. I. C. miała w nim wykonywać badania cytologiczne, J. T. miał prowadzić rehabilitację, nadto technik elektroradiologii miał przeprowadzać badania densytometryczne. Strony uzgodniły, że pozwana z uwagi na posiadany tytuł lekarza medycyny będzie pełnić funkcję dyrektora w przedsiębiorstwie powoda gdyż musiał być nim lekarz medycyny.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, zeznania świadka B. J. – k. 239, zeznania świadka K. B.- k. 239

I. C. aktywnie współpracowała w ramach uzgodnionego przedsięwzięcia, działała razem z powodem, choć nigdy nie występowała w jego imieniu, w szczególności nie działała jako jego pełnomocnik. Zadeklarowała, że zajmie się uzyskaniem dofinansowania z Funduszu Pracy oraz zawarciem kontraktu z NFZ i przygotowywała w tym celu dokumenty.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, zeznania świadka M. K. (1) – k. 239-240, zeznania świadka P. J. (1) – k. 274-275, zeznania świadka A. Ż. – k. 341, zeznania świadka B. K. – k. 340-341, zeznania świadka J. O. (1) – k. 238-239, mail z 19.07.2010 r. – k. 163

Powód i pozwana wspólnie szukali lokalu, w którym mieli razem prowadzić gabinet. I. C. aktywnie działała w tym kierunku, poszukiwała lokali nadających się na taką działalność. Razem z powodem podjęła rozmowy celem zakupu lokalu przy ul. (...) w K.. Lokal ten znajdował się jednak w przyziemiu i były potrzebne odstępstwa związane z wysokością i doświetleniem. Pozwana powoływała się na różne kontakty i znajomość procedur związanych z odbiorem budynku, zaproponowała że zajmie się złożeniem wniosku do inspekcji sanitarnej dotyczącego zmiany tych warunków.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, częściowo zeznania pozwanej I. C. – k. 549, zeznania świadka B. K. (2) – k. 340-341, zeznania świadka A. Ż. – k. 341

W dniu 9 lutego 2010 r. powód podpisał wniosek o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. We wniosku wskazano, że planowane jest utworzenie jednego stanowiska pracy specjalisty-rehabilitanta. Za uzyskaną dotację powód miał zakupić sprzęt do fizykoterapii firmy (...) sp. z o.o. oraz pokryć część kosztów zakupu sprzętu firmy (...), do rehabilitacji kardiologicznej.

dowód: wniosek o refundację, oświadczenie podmiotu, informacja dodatkowa, oświadczenie, instrukcja wypełnienia informacji – k. 26-42, pismo z 27.09.2010 r. – k. 46, pismo z 30.09.2001 r. – k. 47

Powód przekazał podpisany wniosek o refundację I. C.. Pozwana zapewniała o swoich aktywnych działaniach na rzecz uzyskania dofinansowania oraz kontraktu z NFZ i utwierdzała powoda w przekonaniu, że kwestie te zostaną sfinalizowane pozytywnie. W tym celu wysyłała do powoda także wiadomości email, w których podawała się za Starostę (...) – J. K. oraz za pracownika NFZ – M. T.. W rzeczywistości I. C. nigdy nie zwróciła się do J. K. w sprawie dofinansowania dla powoda, zaś M. T. nie obsługiwała powoda w relacjach z NFZ i nie wysyłała do niego wiadomości.

dowód: zeznania powoda J. T. – k.549, zeznania świadka M. T. – k. 239, zeznania świadka J. K. – k. 239-240, mail – k. 48, maile – k. 163- 196

I. C. poinformowała powoda, że dofinansowanie z Funduszu Pracy zostało mu przyznane, choć w rzeczywistości nie miało to miejsca. J. T., przekonany iż uzyskał dofinansowanie i dojdzie do finalizacji kontraktu z NFZ, zamówił sprzęt ortopedyczny do rehabilitacji pacjentów onkologicznych w firmie (...) Sp. z o.o. za kwotę 84857 zł. oraz sprzęt (...) do prób wysiłkowych i rehabilitacji kardiologicznej w firmie (...) S.A za kwotę 61752,38 zł. Sprzęt od (...) sp. z o.o. został kupiony osobiście przez powoda 11 marca 2010 r. na targach w P., lecz wcześniej odbyły się spotkania z przedstawicielem firmy (...), w trakcie których uczestniczyła także pozwana. Przedmiotem tych spotkań był dobór sprzętu oraz uzgodnienie kwestii technicznych m.in. jego dostawy. Sprzęt od firmy (...) S.A. został kupiony 18 października 2010 r.

dowód: zeznania powoda J. T. – k. 549, zeznania świadka P. R. – k. 508, zeznania świadka P. P. – k. 361, umowa z 11.03.2010 r. – k. 158-162, faktura – k. 461, oferta – k. 462-467, umowa, karty gwarancyjne – k. 481-485,

Powód miał uprawnienia do obsługi sprzętu zakupionego od (...) sp. z o.o. i po jego dostarczeniu w maju 2010 r. korzystał z niego - użytkował aparat do terapii falami uderzeniowymi. Sprzęt zakupiony od (...) S.A. nie był przez niego wykorzystywany, miał być wykorzystywany w ramach realizacji kontraktu z NFZ, który nie został zawarty.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, częściowo zeznania pozwanej I. C. – k. 549, zeznania świadka P. R. – k. 508

Na przełomie 2010 r. i 2011 r. J. T. zlecił P. J. (1) sporządzenie projektu, który miał umożliwić uzyskanie dofinansowania z (...) Agencji (...) w wysokości 40% kosztów kwalifikowanych zakupu sprzętu. Resztę kosztów miały ponieść strony. Wymagane było ustanowienie zabezpieczenia wkładu własnego. W tym celu pozwana złożyła przyrzeczenie udzielenia powodowi pożyczki, które zostało dołączone do wniosku aplikacyjnego. Pozwana merytorycznie uczestniczyła we wszystkich spotkaniach konsultacyjnych związanych z projektem. Gdy okazało się, że wniosek zawiera braki formalne, skierowano w tym przedmiocie pismo do powoda, lecz poprawki konsultowała pozwana.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, częściowo zeznania pozwanej I. C. – k. 549, zeznania świadka P. J. (1) – k. 274-275, zeznania świadka J. R. – k. 531, pismo – k. 468-471

Pozwana przyniosła i przedłożyła powodowi do podpisu umowę z NFZ. Zapewniała, że kontrakt został zawarty, choć w rzeczywistości to nie nastąpiło. Do gabinetu powoda zaczęli przychodzić pacjenci na świadczenia refundowane, co sprawiało pozory, że kontrakt faktycznie został zawarty. Dokumenty związane z pacjentami z NFZ, potrzebne do rozliczenia kontraktu trafiały do pozwanej.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, zeznania świadka M. M. (1) – k. 239, zeznania świadka M. K. (1) – k. 239-240, zeznania świadka J. O. (1) – k. 238-239

Gdy mimo upływu czasu środki pieniężne z tytułu wykonania kontraktu nie wpływały na konto i powód zaczął się niecierpliwie, pozwana przysyłała mu wiadomości email, w których podając się za pracownika NFZ – M. T., tłumaczyła opóźnienia i zapewniała o nieodległej wypłacie świadczeń.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, maile – k. 163- 196

Pozwana w wiadomości email przysłała powodowi potwierdzenie przelewu dofinansowania z Funduszu Pracy na kwotę 84857 zł., która miała zostać w dniu 26 listopada 2010 r. przelana z rachunku bankowego Starostwa na rachunek (...) Sp. z o.o. Powód przesłał potwierdzenie przelewu do księgowości w firmie (...), gdzie stwierdzono, że potwierdzenie to zostało sfalszowane, a przelew nigdy nie został zrealizowany.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, potwierdzenie przelewu – k. 49, zeznania świadka P. R. – k. 508

Powód zorientował się, że dofinansowanie na zakup sprzętu ze Starostwa w rzeczywistości nie zostało przyznane, a kontrakt z NFZ nie został zawarty. Okazało się też, że pozwana nie posiada tytułu lekarza medycyny. Wobec tego powód zerwał współpracę z pozwaną.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, zeznania świadka B. J. – k. 239, zeznania świadka K. B. – k. 239

Pozwana już wcześniej, w latach 2006-2010, podawała się za magistra analytyka techniki medycznej, posługując się sfałszowanym dyplomem ukończenia studiów.

dowód: zeznania świadka R. W. (1) – k. 239

Wniosek powoda o dofinansowanie z (...) uzyskał bardzo dobrą ocenę punktową i został wybrany. Powód zawarł umowę o dofinansowanie. Umowa ta została jednak rozwiązana w lipcu 2013 r., bowiem powód nie złożył wniosku o płatność końcową - z uwagi na zaprzestanie współpracy z pozwaną nie dysponował środkami własnymi na pokrycie wkładu własnego.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, częściowo zeznania pozwanej I. C. – k. 549, zeznania świadka J. R. – k. 531, lista podstawowa – k. 459-460

Powód nie posiadał własnych środków aby zapłacić za dostarczony sprzęt. W konsekwencji spółki (...) Sp. z o.o. oraz (...) S.A. wytoczyły przeciwko powodowi postępowania sądowe o zapłatę, które zakończyły się wydaniem prawomocnych nakazów zapłaty. Obecnie toczą się postępowania egzekucyjne, a zakupiony sprzęt został zajęty w toku egzekucji. Znajduje się on u powoda, lecz aktualnie nie jest użytkowany. (...) sp. z o.o. na początku 2013 r. został zdalnie zablokowany, co całkowicie uniemożliwiło korzystanie z niego. Przedmiotem postępowania egzekucyjnego od powoda są następujące należności:

- 84857 zł. należności głównej wobec (...) sp. z o.o.
- 61752,38 zł. należności głównej wobec (...) S.A.
- 7016,09 zł. odsetek wobec (...) S.A. na dzień 16.09.2011 r.
- 13116,80 zł. odsetek wobec (...) sp. z o.o. na dzień 22.08.2011 r.
- 5471,22 zł. kosztów procesów,
- 900 zł. kosztów zastępstwa w egzekucji,
- 3600 zł. kosztów zastępstwa procesowego,
- 15398,40 zł. opłaty egzekucyjnej,
- 84,75 zł. wydatków gotówkowych.

dowód: częściowo zeznania powoda J. T. – k. 549, odpisy zajęcia, k. 50-51, zeznania świadka P. R. – k. 508, zeznania świadka A. W. – k. 275

W dniu 30 marca 2012 r. powód nadał do pozwanej pismo, wzywając ją do zapłaty powyższych kwot, zakreślając termin 3 dni do spełnienia świadczenia. W piśmie z dnia 2 kwietnia 2012 r. pozwana odmówiła zapłaty.

dowód: wezwanie – k. 52, pismo z 2.04.2012r. – k. 53

Postępowanie przygotowawcze prowadzone przez Prokuraturę Rejonową K. w K. z zawiadomienia J. T. w przedmiocie podejrzenia I. C. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. zostało umorzone postanowieniem z dnia 23 lipca 2013 r. a zażalenie J. T. pozostawiono bez rozpoznania.

Postępowanie przygotowawcze prowadzone przez Prokuraturę Rejonową K. w K. z zawiadomienia J. T. w przedmiocie podejrzenia I. C. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. zostało umorzono postanowieniem z dnia 30 września 2011 r. a zarządzeniem z dnia 24 października 2011 r. odmówiono przyjęcia zażalenia J. T. z uwagi na wniesienie go po terminie.

dowód: - akta 2 Ds. 822/11

- akta 2 Ds. 791/13

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, których autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony.

Zeznania świadków J. O. (1), K. B., M. T., J. K., B. J., P. R., P. P., R. W. (1), M. M. (1), M. K. (1), P. J. (1), A. W. (2), B. K. (2), A. Ż. i J. R. Sąd ocenił jako jasne, logiczne, pozbawione cech konfabulacji, a przez to – w pełni wiarygodne. Postawa świadków w trakcie składania zeznań wskazuje, iż zrelacjonowali przebieg znanych im wydarzeń obiektywnie i nie próbowali działać na korzyść którejkolwiek ze stron sporu. Podkreślić należy, że świadkowie ci nie są w żaden sposób powiązani ze stronami postępowania i nie są zainteresowani w wyniku niniejszego postępowania, a w konsekwencji zeznaniom tych świadków można przydać walory obiektywizmu i bezstronności.

Sąd nie oparł się na zeznaniach świadków A. K. (k. 274), I. P. (k.407) i B. M. (k. 407), albowiem świadkowie ci nie posiadali informacji istotnych dla sprawy. Natomiast A. T. – żona powoda, skorzystała z przysługującego jej prawa i odmówiła składania zeznań (k.340).

Analizując dowód z przesłuchania stron, zarówno zeznania powoda J. T. jak i pozwanej I. C., Sąd ocenił jako wiarygodne jedynie w części. Zeznania M. M. oraz J. O. potwierdzają relację powoda, zgodnie z którą I. C. w relacjach z nim utrzymywała, że jest lekarzem – patomorfologiem. Jak wynika z zeznań A. W., pozwana przejawiała tego typu zachowania jeszcze przed poznaniem powoda, kiedy posługiwała się fałszywym dyplomem ukończenia studiów i podawała się za magistra analytyka techniki medycznej, choć w rzeczywistości nigdy nie uzyskała takiego stopnia naukowego. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził też, że pozwana aktywnie działała i odegrała istotną rolę we wspólnym przedsięwzięciu z powodem. Świadkowie będący wobec stron osobami obcymi, którzy mieli z nimi kontakt na różnych etapach realizowania ich zamierzeń, postrzegali ich jako działających razem we wspólnym celu, jako współników. Pozwana uczestniczyła merytorycznie w spotkaniach konsultacyjnych w ramach przygotowywania wniosku o dofinansowanie z (...), w spotkaniach z przedstawicielem (...) sp. z o.o., w spotkaniach związanych z zakupem lokalu przy ul. (...). Sama opisywała siebie jako osobę, która zajmuje się zawarciem i rozliczaniem kontraktu z NFZ (zeznania świadków J. O., M. K.), a gdy była tak przedstawiana – nie zaprzeczała (zeznania świadka P. J.). Świadkowie potwierdzili również, że pozwana wielokrotnie powoływała się na wpływy w różnorodnych instytucjach i możliwość załatwiania w ten sposób spraw. Sąd uznał za wiarygodne, iż pozwana zapewniła powoda, że zajmie się uzyskaniem dla niego dotacji z Funduszu Pracy oraz kontraktu z NFZ, a następnie podejmowała działania mające utwierdzić go w przekonaniu że rzeczywiście aktywnie działa w tym kierunku, wykorzystując swoje wpływy. W pierwszej kolejności znajduje to potwierdzenie w treści wiadomości email z dnia 19 lipca 2010 r., z dnia 12 grudnia 2010 r. i z dnia 7 listopada 2010 r., wysłanych powodowi przez pozwaną (k. 163-165). Ponad wszelką wątpliwość ustalono też, że wiadomości email opatrzone danymi nadawców J. K. i M. T., nie zostały wysłane przez te osoby. Podnoszony przez pozwaną fakt umorzenia postępowania karnego w tym przedmiocie nie przesądza, że maili tych nie wysłała pozwana. Wyniki postępowania dowodowego oraz zasady doświadczenia życiowego prowadzą bowiem do wniosków odmiennych. Pozwana miała powód aby podejmować takie działania – zadeklarowała, że zajmie się uzyskaniem dofinansowania z Funduszu Pracy i kontraktu z NFZ, choć w rzeczywistości nie podjęła w tym celu żadnych kroków. Daty wysłania przedmiotowych wiadomości pokrywają się z okresem współpracy między stronami, zaś ich treść w dużej części odnosi się do osoby pozwanej, obejmuje rozległe i szczegółowe opisy jej problemów, pochwały jej zachowania, usprawiedliwianie tych jej działań, które spotkały się z negatywnym odbiorem powoda. Wysyłanie tego typu wiadomości leżało zatem wyłącznie w interesie pozwanej, jako prowadzące do zatuszowania faktu niepodjęcia skutecznych działań w zakresie złożonych deklaracji. Biorąc pod uwagę fakt, że pozwana przedstawiała się tytułem, którego nie posiadała, zapewniła że podjęcie działania celem uzyskania dofinansowania z Funduszu Pracy i kontraktu z NFZ, choć starań takich nie podjęła – relacja powoda dotycząca wysyłania przez nią wiadomości e-mail,

w których podawała się za J. K. oraz M. T. jest przekonująca i stanowi logiczną całość. Okoliczność, że postępowanie karne w sprawie przestępstwa oszustwa zostało umorzone nie wpływa sama w sobie na powyższą ocenę, bowiem Sąd w postępowaniu cywilnym jest związany wyłącznie skazującym wyrokiem karnym, a nie ocenami wyrażonym przez organy procesowe na etapie karnego postępowania przygotowawczego. Reasumując, w zakresie przebiegu współpracy stron, jej charakteru oraz roli pozwanej w zamierzonym przedsięwzięciu Sąd uznał za wiarygodną relację powoda, bowiem cechowała się spójnością i logiką i znalazła potwierdzenie w pozostałych dowodach. Niemniej Sąd uznał za nieszczerą relację powoda jakoby miał nigdy nie używać sprzętu zakupionego od (...) sp. z o.o. i aby miał on służyć wyłącznie realizacji kontraktu z NFZ. Z zeznań świadka P. R., będącego pracownikiem firmy (...) sp. z o.o. jednoznacznie wynika, że aparat tej firmy służący do terapii falami uderzeniowymi był przez powoda wykorzystywany w prowadzonej działalności od jego dostarczenia aż do jego zdalnego zablokowania przez firmę (...) sp. z o.o. Nie było zatem wiarygodnym, aby sprzęt ten miał służyć wyłącznie realizacji kontraktu z NFZ, skoro mimo niezawarcia takiego kontraktu powód z niego aktywnie korzystał. W tym zakresie zeznania powoda należało uznać za niepolegające na prawdzie, a prowadzące do dodatkowego obciążenia pozwanej.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej, zgłoszony w piśmie z dnia 10 lipca 2014 r. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków B. Ś. i K. M., jako spóźniony (art. 217 § 2 k.p.c.) albowiem pozwana nie uprawdopodobniła braku winy w opóźnieniu, a uwzględnienie spóźnionych dowodów spowodowałyby zwłokę w rozpoznaniu sprawy. Ponadto w sprawie nie wystąpiły żadne wyjątkowe okoliczności, które przemawiałyby za uwzględnieniem spóźnionego wniosku. Ponadto pozwana nie wskazała o jakich konkretnych istotnych dla rozstrzygnięcia okolicznościach faktycznych świadkowie mieliby zeznawać. Z tych samych względów Sąd oddalił jako spóźniony wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. W. (4), zgłoszony w piśmie z dnia 22 lipca 2014 r.

Sąd nie przeprowadził też dowodu z zeznań R. W. (2), bowiem wniosek ten został cofnięty w piśmie z dnia 29 listopada 2012 r. (k. 155).

Sąd zważył, co następuje.

Powód wywodził swoje roszczenie z faktu poniesienia szkody wskutek wskazywanych w pozwie działań pozwanej. Istnienie odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu czynu niedozwolonego uzależnione jest od zajścia przesłanek w postaci: zdarzenia, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą określonej osoby, powstania szkody oraz związku przyczynowego normalnego pomiędzy tym zdarzeniem a powstałą szkodą.

Zgodnie z art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Nadto wymagane jest wystąpienie po stronie sprawcy szkody przesłanki winy. Pojęcie winy obejmuje element obiektywny w postaci bezprawności oraz element subiektywny, wyrażający się w stosunku psychicznym sprawcy do czynu bezprawnego. Bezprawność jest kategorią obiektywną, rozumianą szeroko. Może ona wynikać nie tylko ze sprzeczności zachowania z przepisem ustawy (czyny zakazane lub nakazane przez obowiązujące przepisy prawne), ale także ze sprzeczności z warunkami umowy, czy też ze sprzeczności z zasadami współżycia społecznego albo dobrymi obyczajami. Zasady współżycia społecznego to nieskodyfikowane powszechnie obowiązujące normy postępowania, ściśle powiązane z grupą reguł moralnych, zarówno indywidualnych, jak i społecznych, akceptowanych w społeczeństwie w określonym miejscu i czasie (T. B., Klauzule generalne w prawie cywilnym. O konieczności stworzenia katalogu zasad współżycia społecznego, „Monitor Prawniczy” nr 24/2008). Zasady te mają silne zabarwienie aksjologiczne, ich celem jest ochrona społecznie akceptowanych wartości lub dóbr niematerialnych. Za bezprawne z uwagi na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego należy uznać takie zachowania, których ocena moralna prowadzi do dezaprobaty, ze względu na nieakceptowalne społecznie oddziaływanie na dobra innych ludzi. Poza porządkiem prawnym stworzonym przez ustawodawcę istnieją także inne normy (zasady), które winno się respektować. Jedną z takich zasad jest obowiązek uczciwego i rzetelnego zachowania w stosunku do drugiej osoby. Spoczywa on na wszystkich podmiotach, niezależnie od charakteru wzajemnych relacji.

Uwzględniając powyższe stwierdzić należy, że w realiach ustalonych w niniejszej sprawie zachowanie pozwanej należało ocenić jako obiektywnie bezprawne. Pozwana wprowadziła powoda w błąd co do faktu uzyskania dofinansowania z Funduszu Pracy oraz zawarcia kontraktu z NFZ, a następnie poprzez stosowanie podstępnych zabiegów w postaci przedstawianie powodowi nieprawdziwego potwierdzenia przelewu należności na rzecz (...) Sp. z o.o., okazanie nieprawdziwej umowy, która miała rzekomo zostać zawarta przez powoda z Narodowym Funduszem Zdrowia oraz spowodowanie wysłania do powoda korespondencji elektronicznej, która miała pochodzić od Starosty (...) oraz pracownicy Narodowego Funduszu Zdrowia utwierdziła go w tym błędnym przekonaniu. Tego typu działania podejmowane przez pozwaną ocenić należy jako bezprawne. Zarazem zachowania te należy ocenić jako zawinione, albowiem pozwana miała możliwość aby zachowywać się w sposób zgodny z prawem i w konsekwencji można jej postawić zarzut, że nie zachowała się zgodnie z prawem.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że w chwili obecnej w stosunku do powoda prowadzone jest postępowanie egzekucyjne następujących należności powstałych w związku z zakupem przez powoda sprzętu w przedsiębiorstwach (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A.:

- 84857 zł. należności głównej wobec (...) sp. z o.o.
- 61752,38 zł. należności głównej wobec (...) S.A.
- 7016,09 zł. odsetek wobec (...) S.A. na dzień 16.09.2011 r.
- 13116,80 zł. odsetek wobec (...) sp. z o.o. na dzień 22.08.2011 r.
- 5471,22 zł. kosztów procesów,
- 900 zł. kosztów zastępstwa w egzekucji,
- 3600 zł. kosztów zastępstwa procesowego,
- 15398,40 zł. opłaty egzekucyjnej,
- 84,75 zł. wydatków gotówkowych.

Niewątpliwie jako uszczerbek w majątku powoda należy potraktować zobowiązania z tytułu odsetek, kosztów procesu, kosztów zastępstwa w egzekucji, kosztów zastępstwa procesowego, opłaty egzekucyjnej i wydatków gotówkowych. Zobowiązania te obciążają powoda a ich powstanie nie wiązało się z powstaniem z majątku powoda korzyści majątkowej, która kompensowałaby chociażby w części wynikający z istnienia tych zobowiązań uszczerbek. Odmienne ocenić należy natomiast istnienie zobowiązań powoda z tytułu należności głównych wobec (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A. z tytułu zapłaty za zakupiony sprzęt. Powstanie tych zobowiązań związane było bowiem nierozzerwalnie ze zwiększeniem się majątku powoda o wartość własności przedmiotowego sprzętu. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika aby własność tego sprzętu według stanu rzeczy na chwilę orzekania utracił. Tym samym uznać należy, że w chwili obecnej w majątku powoda nie istnieje szkoda w wysokości 50% wartości tego sprzętu. Powód nie twierdzi bowiem aby sprzęt ten w rzeczywistość był wart jedynie 50% ceny, ale jedynie twierdzi, że w wypadku zbycia tego sprzętu uzyska jedynie 50% cen jego zakupu. O powstaniu szkody będzie można mówić zatem dopiero w momencie gdy sprzęt ten zostanie zbyty (tak, że własność jego już nie będzie wchodziła w skład majątku powoda) a zarazem zbycie tego sprzętu (czy to umowne, czy to w trybie egzekucyjnym) nastąpi za cenę niższą aniżeli powód zobowiązał się zapłacić na rzecz (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A. Dopiero w tym momencie powstanie szkoda w majątku powoda, której wielkość obrazować będzie różnica pomiędzy sumą cen, które w stosunku do (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A. zobowiązał się zapłacić powód, a realnie uzyskaną ceną ze sprzedaży tego sprzętu. Dopóki jednak ta sprzedaż nie nastąpi żadna szkoda w majątku powoda jeszcze nie powstaje, gdyż powstałe wskutek zakupu sprzętu obciążenie majątku powoda wynikające z zobowiązania się powoda do zapłaty cen są skompensowane wzrostem wartości majątku powoda wynikającej z wejścia do tego majątku własności przedmiotowego sprzętu. W związku z tym uznać należy, że według stanu rzeczy na chwilę orzekania w niniejszej sprawie szkoda w postaci 50% należności głównej wobec sprzedawców sprzętu

i dochodzenie odszkodowania z tego tytułu jest obecnie bezzasadne. Jako szkodę w majątku powoda można natomiast potraktować jedynie obciążenia wynikające z zobowiązań z tytułu odsetek, kosztów procesu, kosztów zastępstwa w egzekucji, kosztów zastępstwa procesowego, opłaty egzekucyjnej i wydatków gotówkowych w łącznej kwocie 45.587 zł. 26 gr.

Pomiędzy wykazanymi w sprawie bezprawnymi i zawinionymi zachowaniami pozwanej a powstaniem powyższej szkody w kwocie 45.587 zł. 26 gr. istnieje normalny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 par. 1 k.c. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika bowiem, aby powód posiadał środki finansowe, którymi mógłby sfinansować zakup sprzętu od (...) sp. z o.o. oraz (...) S.A. Powód dokonał zakupu tego sprzętu zamierzając pokryć zobowiązania stąd wynikłe z dotacji i przychodów z umowy z NFZ, które pozwana obiecywała mu uzyskać. Gdyby nie gołosłowne zapewnienia pozwanej, powód nie zdecydowałby się na zakup przedmiotowego sprzętu. Dokonanie zakupów sprzętu, na który powoda nie było stać bez uzyskania finansowania, które uzyskać obiecywała mu pozwana, skutkowało – w braku otrzymania przez powoda dotacji – popadnięciem przez powoda w opóźnienie w zapłacie ceny, co w dalszej konsekwencji skutkowało powstaniem po stronie powoda zobowiązań z tytułu odsetek za opóźnienie, zobowiązań z tytułu kosztów postępowań sądowych, w których sprzedawcy uzyskali tytuły egzekucyjne przeciwko powodowi oraz zobowiązań z tytułu kosztów postępowanie egzekucyjnych wszczętych przez sprzedawców w celu wyegzekwowania od powoda należności. Ocenic zatem należy, że powstanie tych zobowiązań, a zatem zobowiązań z tytułu odsetek, kosztów procesu, kosztów zastępstwa w egzekucji, kosztów zastępstwa procesowego, opłaty egzekucyjnej i wydatków gotówkowych w łącznej kwocie 45.587 zł. 26 gr. pozostaje w normalnym związku przyczynowym z powyższej opisanymi zachowaniami pozwanej.

Mając to na uwadze powództwo podlegało uwzględnieniu w zakresie kwoty 45.587 zł. 26 gr. o czym orzeczono w pkt I sentencji na podstawie wyżej powołanych przepisów.

O żądaniu odsetek za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 455 w zw. z art. 481 par. 1 k.c. mając na względzie, że powód nie przedstawił wprawdzie dowodu doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty (k. 82), jednakże pozwana na wezwanie to odpowiedziała pismem z dnia 2 kwietnia 2012 r. (k. 53), a zatem najpóźniej w tym dniu pismo to zostało już pozwanej doręczone. W wezwaniu do zapłaty został określony termin 3 dni do spełnienia świadczenia, a zatem pozwana mogła bez popadania w opóźnienie spełnić świadczenie do dnia 5 kwietnia 2012 r. W konsekwencji w opóźnienie popadała od dnia 6 kwietnia 2012 r. i od tego dnia należą się powodowi odsetki za opóźnienie.

W dalej idącym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne o czym orzeczono w pkt II sentencji na podstawie wyżej powołanych przepisów.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt III sentencji na zasadzie art. 100 k.p.c. poprzez ich stosunkowe rozłożenie. Powód wygrał proces w 38,34% w stosunku do całej wartości przedmiotu sporu, zaś pozwana wygrała w 61,66%.

Powód poniósł następujące koszty procesu:

- 3600 zł. wynagrodzenia pełnomocnika
- 17 zł. opłaty skarbowej

w sumie: 3617 zł.

Stosownie do wyników postępowania należałby mu się zwrot 38,34% poniesionych kosztów, a zatem kwota 1386,75 zł.

Pozwana poniosła następujące koszty procesu:

- 3600 zł. wynagrodzenia pełnomocnika
- 17 zł. opłaty skarbowej

W sumie: 3617 zł.

Stosownie do wyników postępowania należałby jej się zwrot 61,66% poniesionych kosztów, a zatem kwota 2230,24 zł.

Po skompensowaniu wzajemnie należnych kosztów pozwanej od powoda należy się zwrot kosztów postępowania w wysokości 843,49 zł. którą to kwotę zasądzono w pkt IV sentencji na zasadzie art. 100 k.p.c.

O ściągnięciu od powoda z zasądzanego świadczenia nieobciążającej pozwanej stosownie do wyników postępowania części (3665,68 zł. stanowiącej 61,66% należnej w sprawie opłaty w kwocie 5945 zł.) opłaty od pozwu, od której powód został zwolniony, orzeczono w pkt IV sentencji na zasadzie art. 113 ust. 2 pkt 1 u.k.s.c. w zw. z art. 100 k.p.c.

O ściągnięciu od pozwanej nieobciążającej powoda stosownie do wyników postępowania części (2279,32 zł. stanowiącej 38,34% należnej w sprawie opłaty w kwocie 5945 zł.) opłaty od pozwu, od której powód został zwolniony, orzeczono w pkt V sentencji na zasadzie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 100 k.p.c.